

УДК 351.713:339.543 (477)

ПРИЙНЯТТЯ ПОПЕРЕДНІХ РІШЕНЬ ІЗ ПИТАНЬ КЛАСИФІКАЦІЇ КОМПЛЕКТНИХ ОБ'ЄКТІВ ЗГІДНО З УКТЗЕД

Анатолій МАКАРЕНКО,
здобувач кафедри адміністративного та митного права
Університету митної справи та фінансів

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено дослідженню особливостей прийняття попередніх рішень із питань класифікації комплектних об'єктів згідно з УКТЗЕД. Розглянуто зміст та ознаки поняття «комплектний об'єкт» відповідно до положень національного митного законодавства. З'ясовано, що класифікація комплектних об'єктів здійснюється шляхом прийняття попереднього рішення, яке є обов'язковим для пред'явлення у разі їх митного оформлення. Досліджено порядок прийняття рішення про визначення коду товару (комплектного об'єкту). Доведено, що порядок прийняття рішення про визначення коду товару (комплектного об'єкту) дублює порядок прийняття попередніх рішень із питань класифікації товарів згідно з УКТЗЕД. Сформульовано зміни і доповнення до положень чинного митного законодавства з метою удосконалення порядку прийняття попередніх рішень із питань класифікації комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД.

Ключові слова: класифікація товарів, комплектний об'єкт, митне законодавство, попередні рішення, попереднє рішення з питань класифікації комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД, рішення про визначення коду товару.

MAKING PRELIMINARY DECISIONS ON THE UKRAINIAN CLASSIFICATION OF COMMODITIES (UKTZED)

Anatoliy MAKARENKO,
Applicant at the Department of Administrative and Customs Law
of University of Customs and Finance

The paper is discusses the study of the peculiarities of making preliminary decisions on the classification of complete objects according to the Ukrainian Classification of Commodities (UKTZED). The content and characteristics of the concept *complete object* are considered in accordance with the provisions of the national customs legislation. It is found that the classification of complete objects is carried out by making a preliminary decision mandatory for presentation in the event of their customs clearance. The procedure for deciding on the identification of the commodity code (complete object) is investigated. It is proved that the decision-making procedure for determining the commodity code (complete object) duplicates the procedure for making preliminary decisions on the commodity classification according to UKTZED. Amendments and additions to the provisions of the current customs legislation are formulated with in order to improve the procedure for making preliminary decisions on the classification of the complete object according to UKTZED.

Key words: classification of commodities, complete object, customs legislation, preliminary decisions, preliminary decision on classification of a complete object according to UKTZED, decision on determination of the commodity code.

Постановка проблеми. Відповідно до п. 1 ч. 4 ст. 23 Митного кодексу України (далі – МК України) [1] попередні рішення можуть прийматися з питань класифікації товарів (у тому числі комплектних об'єктів, що постачаються в розібраному стані кількома партіями протягом тривалого періоду) згідно з УКТЗЕД.

Специфіка класифікації комплектних об'єктів, насамперед, полягає у визначенні відповідного товару комплектним об'єктом на підставі ознак, встановлених чинним митним законодавством, з огляду на Основні правила інтерпретації УКТЗЕД згідно з Митним тарифом України [2].

Стан дослідження. Класифікація товарів, їх декларування та митне оформлення зокрема в різні часи ставали предметом праць і досліджень І.Г. Бережнюка, С.Г. Войтова, О.П. Гребельника, Є.В. Додіна, С.В. Ківалова, Т.О. Коломоєць, В.Я. Настюка, Д.В. Приймаченка, В.В. Прокопенка, М.Г. Шульги та багатьох інших. Однак специфіка та ознаки комплектних об'єктів, їх класифікація згідно з УКТЗЕД, у тому числі прийняття попередніх рішень із питань класифікації комплектних об'єктів, залишилися поза увагою вчених та практиків. Саме тому метою статті є аналіз ознак комплектних об'єктів та прийняття попередніх рішень із питань їх класифікації згідно з УКТЗЕД.

Виклад основного матеріалу. В п. 1 ч. 4 ст. 23 МК України [1] комплектні об'єкти визначаються товаром, що постачається в розібраному стані кількома партіями протягом тривалого періоду.

Серед ознак комплектних об'єктів виокремимо такі:

– *товар*, тобто будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (п. 57 ч. 1 ст. 4 МК України [1]);

– *постачаються в розібраному стані*, тобто розкладеному на складові частини, деталі, які існують виключно як один об'єкт (товар);

– *постачаються кількома партіями*. Визначення поняття «партія товарів» у МК України відсутнє. Водночас вказане поняття, зокрема, зустрічається в положеннях ст. 41, ч. 7 ст. 52, ч. 2 ст. 102, ч. 1 ст. 124, ст. 267 МК України [1] та інших підзаконних актах.

Відповідно до п. 1.2 Положення про склади тимчасового зберігання, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 28.05.2012 р. № 613 [3], партія товарів – товари, що відправляються на адресу одного одержувача за одним перевізним документом, що використовується під час перевезення вантажів відповідно до нормативно-правових актів із питань перевезення вантажів. Згідно з п. 1.6 Фітосанітарних правил ввезення з-за кордону, перевезення в межах країни, транзиту, експорту,

порядку переробки та реалізації підкарантинних матеріалів, затверджених Наказом Міністерства аграрної політики України від 23.08.2005 р. № 414 [4], партія – це сукупність одиниць одного товару, які відрізняються одноманітністю свого складу, походженням та складовою частиною вантажу. Відповідно до Державного стандарту України 3993-2000 «Товарознавство. Термін та визначення» партія товару – це визначена кількість товарів одного або кількох найменувань закуплених, відвантажених або отриманих одночасно за одним товаросупровідним документом (товарно-транспортною накладною, накладною на відпуск товару тощо) [5, с. 3].

Отже, ключовими характеристиками партії товарів є їх одноманітність та переміщення на підставі одного транспортного (перевізнього) документу.

Щодо вимоги, партія постачається протягом тривалого періоду. Зміст словосполучення «тривалий період» у МК України не розкривається, хоча прикметник «тривалий» у різному контексті часто вживається (приміром, це положення ч. 2 ст. 139, ст. ст. 207, 211, 321 МК України [1]). Відповідно до контексту вживання, тривалим періодом є час, протягом якого можливе переміщення кількох партій товарів у відповідному напрямі.

У п. 3 розділу I Порядку роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення митного органу та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 650 (далі – Порядок № 650) [6], комплектний об'єкт визначається товаром, який, згідно з вимогами УКТЗЕД, класифікується за одним товарним кодом, але за виробничими чи транспортними умовами переміщується через митний кордон України у розібраному чи незібраному вигляді кількома транспортними засобами. Аналогічне визначення цього поняття також наведено у п. 1.2 Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення комплектних об'єктів, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 630 (далі – Порядок № 630) [7].

Відповідно до цього визначення ознаками комплектного об'єкта є:

- *товар*, у розумінні п. 57 ч. 1 ст. 4 МК України [1];
- *згідно з вимогами УКТЗЕД класифікується за одним товарним кодом* відповідно до класифікаційних групвань;
- *переміщується у розібраному чи незібраному вигляді (за виробничими чи транспортними умовами)*. Відмінність розібраного та незібраного вигляду полягає в направленості дій, які передували переміщенню. Якщо йдеться про «розібраний вигляд», то відповідний товар (об'єкт) було розкладено на складові частини (деталі), а якщо про «незібраний вигляд», то для переміщення відповідні складові частини (деталі) не було відтворено у вигляді цілого товару (об'єкта), наприклад, у випадку виробництва.

Метою цього є певні виробничі (пов'язані з виготовлення відповідного товару) та транспортні (пов'язані з переміщенням) умови.

Наступною вимогою є переміщення кількох транспортними засобами, тобто переміщується цей товар не менше як двома транспортними засобами. При цьому не є обов'язковими, але допускаються змішані (комбіновані) перевезення. В п. 1.1 Порядку № 630 [7] ця ознака сформульована в іншому вигляді: «Їх перевезення одним транспортним засобом неможливе».

Отже, ознаки поняття «комплектний об'єкт» передбачені МК України [1] та положеннями Порядків № 650 [6] та № 630 [7] не збігаються. З одного боку, комплектні об'єкти «постачаються кількома партіями протягом трива-

лого періоду» (п. 1 ч. 4 ст. 23 МК України [1]), а з іншого – «переміщується кількома транспортними засобами» (п. 3 р. I Порядку № 650 [6]). За правилами застосування актів вищої юридичної сили, без сумніву, варто керуватись положенням МК України [1], проте ця невідповідність, по-перше, є недоліком юридичної техніки та, по-друге, негативно впливає на визначення відповідних товарів комплектними об'єктами. Передусім, вважаємо за необхідне сформулювати в чинному митному законодавстві конкретні ознаки, за допомогою яких можна визначити товар як комплектний об'єкт.

Для повноцінного усвідомлення порушеної проблематики наведемо з практичної діяльності кілька прикладів товарів, які можуть визнаватись комплектними об'єктами.

У Методичних рекомендаціях щодо класифікації товарів згідно з вимогами УКТЗЕД (додаток 5) [8] прикладом комплектного об'єкта є «цех із виробництва хлібобулочних виробів», у склад якого входить: лінія з виробництва хлібобулочних виробів (система шнеків, система сит, міксер, піч, система транспортерів із вбудованою системою контролю та ваги; витяжна система для цеху); автотранспортувач, призначений для перевезення муки; запасні частини до лінії та навантажувача; набір інструментів загального призначення; стелажі для зберігання виробів. У такому разі лінія становить єдиний цикл та класифікується у товарній позиції 8438 УКТЗЕД.

Іншим прикладом комплектних об'єктів можуть бути «центрифуги, включаючи відцентрові сушарки» (товарна позиція 8421), «обладнання для виробництва маси з волокнистих целюлозних матеріалів або для виробництва чи обробки паперу або картону» (товарна позиція 8439), «верстати для оброблення металів» (товарні позиції 8458-8461) та багато інших.

У практичній діяльності останнім часом трапляються випадки визначення товарів, які не можуть класифікуватись як комплектний об'єкт. Так, приміром, елеваторне обладнання для приймання, сушіння, обробки, зберігання та відвантаження зерна. У зв'язку з тим, що таке обладнання виконує різні функції та не є обладнанням, об'єднаним в єдиний агрегат, таке обладнання згідно з УКТЗЕД має класифікуватись окремо, відповідно до їх функцій (п. 20 Методичних рекомендацій щодо класифікації згідно з вимогами УКТЗЕД товарів промислової продукції (додаток 3) [8]).

З аналізу положень Порядку № 650 вбачаємо особливості прийняття попередніх рішень із питань класифікації комплектних об'єктів згідно з УКТЗЕД.

Це положення п. 13 р. II Порядку № 650, згідно з яким допускається прийняття попереднього рішення про класифікацію комплектного об'єкта, навіть якщо щодо такого товару вже приймалось рішення про визначення коду товару [6]. Обґрунтовується це специфікою комплектних об'єктів, умовами їх переміщення та проведення щодо них митного оформлення.

Відповідно до п. 18 р. II вказаного Порядку відсутність попереднього рішення про класифікацію товару, згідно з УКТЗЕД, не є підставою для відмови в митному оформленні, крім випадків, коли до митного оформлення надається комплектний об'єкт [6]. Іншими словами, у разі пред'явлення до митного оформлення комплектного об'єкта наявність попереднього рішення про його класифікацію є обов'язковою.

Варто зауважити, що МК України [1] не встановлює зобов'язуючого характеру попередніх рішень про класифікацію комплектних об'єктів і не вимагає їх обов'язкового пред'явлення під час митного оформлення.

Останнє положення стосується реєстрації попередніх рішень про класифікацію комплектного об'єкта. З реєстра-

ційного номера такого попереднього рішення можна визначити, що йдеться про комплектний об'єкт.

Всі інші положення Порядку № 650 однаково поширюються на всі товари, у тому числі комплектні об'єкти, не вирізняючи їх з інших.

Водночас поряд із Порядком № 650 особливості класифікації комплектних об'єктів згідно з УКТЗЕД визначено Порядком № 630. Враховуючи обрану мету дослідження, проаналізуємо зміст цього нормативно-правового акта.

Згідно з п. 1.3 Порядку № 630 його дія поширюється на митні формальності, пов'язані зі здійсненням митного контролю та митного оформлення окремого комплектного об'єкта та його складових частин, що переміщуються через митний кордон України за одним зовнішньоекономічним договором (контрактом) [7].

Рішенням про визначення коду товару, відповідно до п. 1.2 Порядку № 630, є документ за формою, установленю Міністерством фінансів України, для попереднього рішення про класифікацію товарів згідно з УКТЗЕД.

Форма попереднього рішення про класифікацію товарів згідно з УКТЗЕД установлена в додатку 3 до Порядку № 650.

З указаного випливає, що найменування документа, в якому визначається класифікаційний код комплектного об'єкта, згідно з Порядком № 630, є «рішення про визначення коду товару», а в затвердженій формі найменування цього документа таке – «попереднє рішення про класифікацію товарів згідно з УКТЗЕД». Обраний варіант формулювання законодавчого визначення цього поняття («рішення про визначення коду товару») залишає бажати кращого, є незрозумілим та суперечливим, призводить тільки до зайвої плутанини.

Аналіз порядку прийняття рішення про визначення коду товару, відповідно до р. II Порядку № 630 (Класифікація комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД), зрештою, вказує на те, що в ньому завуальований порядок прийняття попередніх рішень, в якому враховано специфіку комплектних об'єктів (чого, як встановлено вище, бракує в положеннях Порядку № 650).

Так, згідно з пп. 2.1.1 п. 2.1 Порядку № 630 з метою одержання рішення про визначення коду товару підрозділу митного органу, який здійснюватиме митні формальності, пов'язані зі здійсненням митного контролю та митного оформлення окремого комплектного об'єкта, подаються заповнена в установленому порядку заява та завірені декларантом або уповноваженою особою на декларування копії документів, необхідних для прийняття рішення про визначення коду товару, зокрема:

- 1) зовнішньоекономічного договору (контракту);
- 2) технічного опису комплектного об'єкта, що дає змогу установити призначення й функції як комплектного об'єкта загалом, так і його складників;
- 3) складального креслення комплектного об'єкта із зазначенням у ньому порядкового номера кожної складової частини комплектного об'єкта;
- 4) контрольного списку із зазначенням у ньому відомостей про всі складники комплектного об'єкта [7].

Контекст наведеного положення підтверджує, що одержується це рішення до пред'явлення товарів до митного контролю та митного оформлення, отже, здійснюється його прийняття до переміщення цим об'єктом митного кордону.

Форма необхідної заяви не затверджена. Однак у п. 1.2 вказано, що термін «заява» вжито у такому значенні – заява підприємства установленої форми, подання якої митному органу передують митному оформленню товарів і транспортних засобів. Враховуючи невідповідність цього визначення правилам формальної логіки (заява визначається як заява), зазначимо в ньому кілька момен-

тів. По-перше, вжито термін «підприємство» (будь-яка юридична особа, а також громадянин-підприємець – п. 38 ч. 1 ст. 4 МК України [1]), чим безпідставно обмежуються права фізичних осіб. По-друге, подання заяви передують митному оформленню, що доводить вірність висновку про прийняття рішення про визначення коду товару до переміщення товаром митного кордону. По-третє, йдеться про «товари і транспортні засоби», незважаючи, що тільки товар може визнаватися комплектним об'єктом.

Водночас висловимо припущення щодо можливості використання як необхідної заяви звернення про прийняття попереднього рішення про класифікацію та кодуювання товару, у тому числі комплектного об'єкта, за формою, наведеною в додатку 1 до Порядку № 650, з огляду його поширення й на комплектні об'єкти.

З переліку додатків до заяви вбачається, що кожен із додатків є обов'язковим для подання, а взагалі перелік є вичерпним та не підлягає розширювальному тлумаченню.

Розгляд питань щодо належності комплектного об'єкта до класифікаційних групвань, зазначених в УКТЗЕД, та прийняття рішення про класифікацію та кодуювання товару здійснюється у строк, що не перевищує 15 робочих днів із дати реєстрації заяви (пп. 2.1.2 п. 2.1 Порядку № 630 [7]).

Допускається, згідно з пп. 2.1.2 п. 2.1, витребування додаткової інформації та/або документів, необхідних для прийняття рішення про визначення коду товару, якщо надані відомості є недостатніми [7]. Зупинимось на детальній оцінці підстав для прийняття такого рішення.

Додатково можуть витребувати інформацію та/або документи. Необхідність додаткової інформації може обґрунтовуватись її відсутністю в додатках до заяви, а зовнішньоекономічній договір (контракт), технічний опис, складальне креслення, контрольний список становлять вичерпний перелік документів, які мають додаватися до заяви. Які додаткові документи ще можуть бути потрібні, незрозуміло з огляду на їх вичерпний перелік в пп. 2.1.1 п. 2.1 Порядку № 630. Крім того, будь-яких обґрунтувань такої «необхідності» не вимагається, що розв'язує можливість зловживання цим положенням, особливо враховуючи, що у разі прийняття такого рішення (про витребування додаткових відомостей) строк розгляду заяви призупиняється на період їх отримання.

Відмова в прийнятті рішення про визначення коду товару, за п. 2.5 Порядку № 630 [7], надається у разі настання однієї з таких підстав:

– не надано документів, перелік яких наведено в пп. 2.1.1 п. 2.1., якщо не надано до заяви хоча б одного з чотирьох обов'язкових документів;

– не надано додаткової інформації та/або документи на запит згідно з пп. 2.1.3 п. 2.1. Строки надання додаткової інформації та/або документів Порядком № 630 не встановлено, не передбачено і встановлення таких строків митним органом, який прийняв рішення про їх витребування. Не зрозуміло, яким чином ненадання додаткової інформації та/або документів може бути підставою для відмови в прийнятті рішення і взагалі як ця підстава може застосовуватись.

Пропонуємо доповнити Порядок № 630 [7], протягом якого заявник має надати додаткові інформацію та/або документи, приміром, за аналогією з п. 10 р. II Порядку № 650 [6].

Обов'язково у разі відмови в прийнятті рішення про визначення коду товару заявника письмово повідомляють про обґрунтовані причини такої відмови.

За результатами розгляду заяви та наданих документів у разі відсутності підстав відмови, встановлених п. 2.5, заповнюється рішення про визначення коду товару (пп. 2.1.4 п. 2.1 Порядку № 630).

Як можливий захід передбачено погодження прийнятого рішення Державною фіскальною службою України. Якщо строк, необхідний для переміщення комплектного об'єкта, перевищує один рік, копії рішення про визначення коду товару та наданих заявником документів надсилаються для перевірки Державній фіскальній службі України, структурні підрозділи якої проводять перевірку правильності класифікації й кодування комплектного об'єкта. За результатами перевірки, згідно з п. 2.2 Порядку № 630, митному органу надсилається повідомлення про погодження (або непогодження) прийнятого рішення [7].

Після цього рішення вручається заявнику або надсилається поштою з повідомленням про вручення. Водночас електронна копія контрольного списку, код товару згідно з УКТЗЕД, реквізити рішення про визначення коду товару та строк переміщення комплектного об'єкта надсилаються до ЄАІС Державної митної служби України (п. 2.4 Порядку № 630).

Також передбачено можливість зміни, доповнення або вилучення окремих складників комплектного об'єкта з дозволу органів доходів і зборів до їх митного оформлення.

Таким чином, характеристика порядку прийняття рішення про визначення коду товару (комплектного об'єкта) дає змогу виокремити такі складники, які дублюють або є дуже схожими з порядком прийняття попередніх рішень із питань класифікації товарів за УКТЗЕД. Це стосується таких положень:

- рішення про визначення коду товару приймається за формою, установленою для попереднього рішення з питань класифікації товарів згідно з УКТЗЕД;

- рішення про визначення коду товару приймається щодо окремого комплектного об'єкта – попереднє рішення з питань класифікації приймається щодо одного найменування (артикула) товару (п. 4 р. II Порядку № 650) [6];

- для прийняття рішення подається заява з додатками, які містять документи та відомості, необхідні для його прийняття;

- встановлено строк розгляду заяви та додатків, який становить 15 робочих днів із дати реєстрації заяви, що узгоджується зі строком для прийняття попереднього рішення з питань класифікації – 30 календарних днів (ч. 5 ст. 23 МК України [1], п. 9 р. II Порядку № 650 [6]). Проте, враховуючи вживання в першому випадку «робочих», а в другому – «календарних» днів, ці строки не збігаються;

- допускається можливість витребування додаткових інформацій та/або документів, при цьому п'ятнадцятиденний строк призупиняється;

- прийняте рішення про визначення коду товару (комплектного об'єкта) вручається (відправляється) заявнику, тобто лише після отримання такого рішення воно може бути застосовано заявником, так само як із попереднім рішенням;

- відомості про рішення, комплектний об'єкт, код згідно з УКТЗЕД, строки переміщення його складників тощо вносяться до ЄАІС Державної митної служби України, як і попередні рішення.

Висновки. В результаті проведеного дослідження обґрунтовано, що визначення відповідного товару комплектним об'єктом передбачає встановлення відповідності його характеристик ознакам, передбаченим чинним митним законодавством. Запропоновано узгодити положення Порядків № 650, № 630 щодо визначення та ознак комплектних об'єктів із МК України.

Враховуючи специфіку комплектних об'єктів, зокрема щодо їх переміщення через митний кордон, їх митне оформлення здійснюється за обов'язкової наявності попереднього рішення про класифікацію товару згідно з УКТЗЕД.

Запропоновано зміни та доповнення до Порядку № 630: – назву розділу II викласти у такій редакції: «Прийняття попереднього рішення про класифікацію комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД»;

- у тексті слова «рішення про визначення коду товару» у всіх відмінках та числах замінити словами «попереднє рішення про класифікацію комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД»;

- доповнити п. 1.2 положенням такого змісту: «попереднє рішення про класифікацію комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД – документ установленної форми, яким встановлюється код комплектного об'єкта згідно з УКТЗЕД за результатом розгляду заяви і поданих документів»;

- пп. 2.1.3 п. 2.1 доповнити абзацом такого змісту: «Додаткова інформація та/або документи подаються у строк, що не перевищує 15 календарних днів із дня отримання запиту».

Список використаної літератури:

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45, № 46-47, № 48. Ст. 552.

2. Про Митний тариф України: Закон України 19.09.2013 р. № 584-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 20-21. Ст. 740.

3. Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012 р. № 613. Офіційний вісник України. 2012. № 62. Ст. 2552.

4. Про затвердження Фітосанітарних правил ввезення з-за кордону, перевезення в межах країни, транзиту, експорту, порядку переробки та реалізації підкарантинних матеріалів: наказ Міністерства аграрної політики України від 23.08.2005 р. № 414. Офіційний вісник України. 2005. № 40. Ст. 2571 (втратив чинність).

5. Товарознавство. Терміни та визначення: Державний стандарт України 3993-2000: наказ Держстандарту України від 31.10.2000 р. № 627. Київ: Держстандарт України, 2000. 24 с.

6. Про затвердження Порядку роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення митного органу та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 650. Офіційний вісник України. 2012. № 64. Ст. 2628.

7. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення комплектних об'єктів: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 630. Офіційний вісник України. 2012. № 51. Ст. 2048.

8. Про впровадження методичних рекомендацій щодо класифікації окремих товарів згідно з вимогами УКТЗЕД: лист Державної митної служби України від 05.03.2013 р. № 11.1/2-16.2/2165-ЕП (зі змінами). URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MK130128.html (дата звернення 10.12.2018).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА

Макаренко Анатолій Вікторович – здобувач кафедри адміністративного та митного права Університету митної справи та фінансів

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Makarenko Anatoliy Viktorovich – Applicant at the Department of Administrative and Customs Law of University of Customs and Finance

customspvv@ukr.net